

paa et eneste nær have været Træskibe. Det synes dog at tale for det sidste, thi det er sikkert, at disse Folk, der have Kendskab til at sejle oppe i disse Farvande, vide, hvad de gøre, naar de sende Træskibe derop.

Den højtærede Indenrigsminister sagde vedrørende Forholdene ude ved den grønlandske Handel, at først i Fjor Foraar har jeg udtalt mig om denne Sag. Det er slet ikke rigtigt. Nej, det var allerede i Efteraaret 1901, at jeg fremdrog denne Sag i Finansudvalget. Den Gang var den ærede Indenrigsminister syg, og i hans Sted fungerede den ærede Justitsminister, som optegnede de Meddelelser, jeg gav, men hvorvidt den ærede Justitsminister har bragt dem til sin Kollega, kan jeg naturligvis ikke vide. Jeg har ellers adskillige Gange talt med den ærede Indenrigsminister om Sagen. Jeg har gjort det, fordi jeg mente, at naar der bragtes mig Meddelelser af den Beskaffenhed, var det min Pligt som Medlem af Finansudvalget at meddele det til selve Ministeren. Jeg har ikke omtalt det offentligt et eneste Sted, og jeg har kun omtalt det i Finansudvalget og over for den højtærede Minister, og jeg har flere Gange udtalt til Ministeren, at jeg ønskede ikke, at der skulde ske disse Folk noget ondt, jeg ønskede ikke, at Undersøgelsen skulde føre til, at de blev straffede for Tyveri med en eller anden Straf. Men jeg havde rigtignok heller ikke ventet, at det skulde ende med, at det netop blev de Folk, som havde været ærlige ude paa den grønlandske Handels Plads, der kom til at undgælde. Den ærede Minister sagde, at det drejer sig kun om to Mænd. Det er ikke rigtigt, det drejer sig om tre Mænd, deres Navne findes i Forhørene. Der var tre Mænd, der blev afskedigede, og det var de samme tre Mænd, som i Forhørene fremkom med Oplysninger, som vare saa graverende for Funktionærer og Arbejdere derude ved Handelen, at det var ganske naturligt, at disse tre blev afskedigede. Nu vil den ærede Minister gøre det til, at det kun er løse Arbejdere, det drejer sig om. Det er ganske vist ikke fast ansatte Arbejdere, det vil jeg indrømme, men blandt dem, der ikke vare fast ansatte derude, vare disse tre Mænd netop de tre ældste, og det vilde efter al Sandsynlighed have været dem, der stode for Tur til fast Ansættelse. Den ene af dem har arbejdet der i 5—6 Aar. De plejede ganske vist hvert Aar at faa deres Afsked en lille Tid, 14 Dage eller 3 Uger, omkring Nytaar, men de

bleve tagne i Arbejde igen, og ellers arbejdede de hele Aaret rundt, saa de kunne ikke betragtes som løse, tilfældige Arbejdere. Jeg kan endvidere oplyse, at den ene af disse Mænd var bleven antaget som Bud derude; det er dog et Bevis for, at man har anset ham for at være en brugbar og god Mand.

Naar den højtærede Minister siger, at der havde været vanskelige Forhold til Stede mellem disse tre Arbejdere og de andre, vil jeg ganske vist indrømme, at disse tre Arbejdere havde to slemme Fejl, som vel nok have været medvirkende til, at de fik deres Afsked. Den første var den, at de vare ærlige, derfor kunde de ikke saa godt passe ind i det øvrige Selskab, og dernæst vare disse tre Mænd organiserede Arbejdere, medens de andre Arbejdere derude ikke vare organiserede, og naar Højre her i København skulde skilte med et Arbejders navn, kunde de stadig gaa ud paa den grønlandske Handels Plads og faa en derude. I disse to Henseender passede de naturligvis meget daarligt sammen med de andre Arbejdere derude, og derfor have de faaet deres Afsked. I det hele taget forekommer det mig, at det var en mærkværdig blid og lempelig Maade, hvorpaa den højtærede Minister omtalte dette. Der gik gennem hele hans Foredrag en Undskyldning og en Overbærenhed over for det, der var sket; man maatte ikke se for strengt paa det, og han haaber jo nu, at det skal blive bedre. Der er nu blevet givet nogle ny Bestemmelser derude, sagde han, og nu blev det nok bedre. Men hvem er det, der skal overholde disse Bestemmelser? Hvem er det f. Eks., der skal overholde Bestemmelsen om Passersedler, om Visitation af Varer, som føres ud og ind derigennem? Det er netop de tre Mænd, som have haft den mest fremskudte Plads i alle disse Affærer. Det er Forvalteren, det er Formanden, og det er Dagvagten. Det er disse tre Mænd, der nu i Fællesskab sidde og vaage over de ny Bestemmelser, som Ministeren har foranlediget givne derude. Lad os haabe, at han ikke i Fremtiden skal blive skuffet saa stærkt, som han er bleven det i Fortiden.

Borghjerg: Med Interesse har jeg paa hørt Forhandlingen om Affæren derude paa den grønlandske Handels Plads. Jeg har ikke hørt noget om den før og hører det for første Gang i Dag. Men der er jo Ting deri, som jeg — og jeg antager flere Medlemmer — godt kunde ønske lidt